Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37192
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

esse
iudicauit satisfactu. Q. p̃ſuetudinem re
Qd. excōmu
cant. i pluralu. et tuferus d. iaceat prstrat. i sin
gulari. uō cōstrue reputes multū. si delinquentibus pa
ratē dutis. uē satisfacētes vnū elegit. Vnde
legendū sic videt. uidēt ista hā. Qui p grauio
ribus culpis re. ille deillis supp. qui dr satisfacē.
Ante fores oratorij prstratus iaceat. Et sic ista
hā p hac supple. ōuisit. ai rubrica. uichilo
minus. quisit. ai sine hius capitulū vbi loquit. i
pluāl ibi. Qui pleuibus culpis. Dp. dei. hoc ca
nonice intelligit. Ante fores d. quia ītus nō
dr intrare. nisi a vinculo excōmunicatōis sit abso
lutus. Hoc vo qd ait. prstratus iaceat. ide est ai
co qd seq. stratus prius. Ait vō. oīm de oratorio
exeundū pedibus. idem puto dictū. ut si. qd alius
se p superbia extulit. ita p humilitate calcadū oībus
vestigiis se cōdepnet. quia res pqs nasat. pcatis
solui meret. Et hoc tā diu faciat. Ocbr enī iste
i capl. vōri p. exhibita humilitate pdita. tibi re
quisito oīm fratrū consilio. et si absoluet eū Ab
bas. et iudicabit eū i oratorio recipi posse. ipse in
ecclesia debet esse a capitulo ai Abbās cōsilium pe
at quid sit agendū. et hoc est. usq dum Abbas
iudicauerit satisfactū esse.

Qui dū iussus ab abbate venit
nt. voluat se ipsus abbatis pe